

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی به روش روان نمایشگری بر بهبود ناگویی هیجانی در دانشجویان عضو انجمن آینده روشن نخبگان

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه حبیبی - گروه روانشناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

رویا رسولی - استادیار، گروه مشاوره، دانشکده روانشناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر تعیین اثربخشی گروه درمانی به شیوه روان نمایشگری بر بهبود سازگاری اجتماعی بر دانشجویان عضو انجمن آینده روشن نخبگان بود. روش: از نوع طرح نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل، و جامعه آماری از 58 دانشجوی دختر عضو انجمن تشکیل شده بود (عضویت از سال تحصیلی 95-1394). پس از برگزاری پیش آزمون، از میان آنها 30 نفر به روش نمونه گیری غیر تصادفی هدفمند، و گروه بندی تصادفی، انتخاب و در دو گروه 15 نفری آزمایش و کنترل، جای داده شدند. هر دو گروه در مراحل پیش آزمون، پس آزمون، به پرسشنامه پرسشنامه ناگویی هیجانی بگبی، پارکر و تیلور (1994) پاسخ دادند. برای گروه آزمایش، ده جلسه 2 ساعته گروه درمانی به شیوه روان نمایشگری در طی دو ماه، اجرا شد اما گروه کنترل مداخله ای دریافت نکرد. برایتحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس چند متغیره استفاده شد. نتایج: نتایج نشان داد که گروه درمانی به شیوه روان نمایشگری، باعث ایجاد تفاوت معناداری بر ناگویی هیجانی ($P < 0.05$). گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل شده است. نتیجه گیری: از گروه درمانی به شیوه روان نمایشگری می توان به عنوان یک روش مداخلاتی موثر بر بهبود ناگویی هیجانی در جامعه دانشجویی، استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی، روان نمایشگری، ناگویی هیجانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/751420>

